

[Føged.]

nerboliger, kantiner o. lign. gøres til genstand for afskrivning sammen med virksomheden, altså med de store procenter, så der må være en vis rimelighed i, at også stuehuse kan få om ikke helt de samme regler, så dog en væsentlig bedre stilling end under de nugældende regler. For stuehuse på landet gælder det, at man har beboelsespligt, og denne beboelsespligt må vel følges af nogen skattemæssig ret.

Jeg hilser med tilfredshed, at spørgsmålet om investeringsfonds nu forhåbentlig snart kan finde en løsning. En henlæggelsesprocent på 15 er lavere end den af afskrivningsudvalget foreslåede, der lød på 20 pct., og det må vel i øvrigt blive nødvendigt at få foretaget nogle beregninger over denne procents rimelighed.

Henlæggelserne skal benyttes som forlodsafskrivninger på driftsmidler. Vi kan tiltræde princippet i lovforslaget herom og håber på en snarlig løsning på dette område.

For at erhvervslivet kan foretage de nødvendige investeringer, må der skabes nye muligheder for opsparing til investering. Vi har igennem de sidste år haft det indtryk, at der i mange tilfælde er sket fejlinvesteringer af skattemæssige årsager. Det var at håbe, at en lovgivning af denne art kunne modvirke sådanne uheldige dispositioner. Man må dog ikke være blind for, at sådanne fejlinvesteringer også kan finde sted efter det foreliggende lovforslag.

Det er således i § 11 anført, at såfremt henlæggelserne ikke anvendes til investering, skal der foretages en efterbeskatning for henlæggelsesåret. Det er rimeligt; men det virker som en unødigt hård straf, at denne skat skal forhøjes med 100 pct. Naturligvis skal pengene i almindelighed benyttes efter hensigten, men skulle der i løbet af årene opstå forhold, som gjorde påregnede investeringer til unødvendige investeringer, må der være rimelig mulighed for at anvende midlerne på anden måde.

Der kunne også opstå økonomiske vanskeligheder, hvis nye investeringer for eventuelle kreditorer ville se ud som mærkelige dispositioner, men dette må også drøftes i udvalget. Reglerne må gennemgås nøje, for at man kan finde passende former. Disse henlæggelser skal indsættes på spærret konto, for de ikke-regnskabsførende for

100 pct.s vedkommende og for regnskabsførende for de 50 pct.s vedkommende. Venstre mener, at det rigtigste ville være at finde ensartede bestemmelser for alle erhvervsdrivende. Hvor stor en procent der skal indsættes på spærret konto, må bero på en bedømmelse af den nødvendige sikring af eventuelle senere skattekrav.

Den administration, der skal etableres i anledning af en sådan lovgivning, ønsker venstre placeret så nær ved de personer, der foretager henlæggelserne, som vel muligt. Hvorvidt pengene skal indsættes i de lokale pengeinstitutter eller i Danmarks nationalbank, må overvejes ud fra nationaløkonomiske betragtninger. Udvalget har foreslået, at midlerne forbliver i pengeinstitutterne, medens de i lovforslaget foreslås bragt i Danmarks nationalbank. Vi skal ikke her tage direkte stilling til dette forhold, men ønsker også herom at føre forhandlingerne i udvalget.

Minimumsbeløbet for årlige henlæggelser er angivet i lovforslaget til 500 kr., og naturligvis skal der være en vis rimelig grænse nedad for beløbets størrelse, men for mange mindre virksomheder vil et mindre beløb, må jeg sige f. eks. 300 kr., nok virke mere tillokkende, og det bør overvejes, om en sådan nedsættelse er gennemførlig uden alt for store administrative vanskeligheder.

Som finansministeren selv fremhæver i fremsættelsestalen, er der ingen mulighed for at nå igennem med denne lovgivning forinden valget, men da de to foreslåede love må anses for særdeles påkrævede såvel af nationaløkonomiske som af privatøkonomiske grunde, vil jeg håbe, at folketinget inden næste års ligning må nå frem til et positivt resultat.

Disse to lovforslag indeholder skattemæssige regler, som særlig kommer de erhvervsdrivende til gode og mest de erhvervsdrivende, som har råd til henlæggelser, eller, for afskrivningsreglernes vedkommende, som køber virksomhed. Tilbage står i en lang overgangsperiode de, der har købt i de seneste år, som hverken kan få midler til overs til henlæggelser, måske mest på grund af meget store afdrag, som de er forpligtet til, og som heller ikke kan komme ind under reglerne om ekstra afskrivninger for bestående bygninger, fordi bygningerne allerede er erhvervet. De vil nok føle, at de